

تاریخ: ۱۳۹۵/۶/۴

شماره: ۱۳۹۵/۲۴۸/۳۱۰

سیزدهمین کنفرانس آمار ایران

۱۳۹۵ - ۴ - ۲ شهریور

13th Iranian Statistics Conference
Shahid Bahonar University of Kerman
23-25 August 2016

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کوامی ارائه مقاله

بدین سیله کوامی می شود

آقای محمدی جباری نوقانی

مقاله خود را با عنوان:

فاصله اطمینان تعمیم یافته برای شاخص های کارالی فرایند

در سیزدهمین کنفرانس آمار ایران ارائه نموده اند.

ضمون ارج نهادن به حضور ایشان امیدواریم که از این همایش علمی برهه مند شده باشند.

سایر بخواران: یاسین نیتی وزهره پرواز

محمدی
دییر علمی کنفرانس

ماهیل ناتا
سامانه
دییر علمی کنفرانس

سیزدهمین کنفرانس آمار ایران

13th Iranian Statistics Conference
Shahid Beheshti University of Kerman
23-25 August 2016

فاصله‌اطمینان تعمیم‌یافته برای شاخص‌های کارایی فرایند

مهدی جباری نوقابی^{*}، زهره پروانه
دانشگاه فردوسی مشهد

شاخص‌های کارایی، معیارهایی برای اندازه‌گیری کارایی فرایند هستند. در شرایطی مانند انتخاب یک تأمین‌کننده و ارزیابی بهبود فرایند، علاقه‌مند به مقایسه شاخص‌های کارایی دو فرایند متفاوت یا مقایسه شاخص‌های کارایی قبل و بعد از یک تنظیم برای همان فرایند هستیم. بیشتر ارزیابی‌ها در مورد شاخص‌های کارایی تنها روی برآورد نقطه‌ای آنها متمرکز است و بنابراین این امکان وجود دارد که اظهار نظرهای غیرقابل اعتمادی درباره کارایی فرایند صورت پذیرد. به عبارت دیگر، استفاده از شاخص‌های کارایی فرایند بخش مهمی از کاربردهای کنترل فرایندهای آماری برای دستیابی به پیشرفت‌های مستمر در کیفیت به شمار می‌رود. در این مقاله، با استفاده از فاصله‌اطمینان تعمیم‌یافته، کارایی دو مقایسه و فرایند بهتر را انتخاب نمودیم.

واژه‌های کلیدی: شاخص کارایی فرایند، کمیت محوری تعمیم‌یافته، فاصله‌اطمینان تعمیم‌یافته.

فاصله‌اطمینان تعییم‌یافته برای شاخص‌های کارایی فرایند

زهره‌پروانه^۱، مهدی جباری نوقابی^۲

^۱دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم ریاضی

^۲دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم ریاضی

چکیده: شاخص‌های کارایی، معیارهایی برای اندازه‌گیری کارایی فرایند هستند. در شرایطی مانند انتخاب یک تأمین‌کننده و ارزیابی بهبود فرایند، علاقه‌مند به مقایسه شاخص‌های کارایی دو فرایند متفاوت یا مقایسه شاخص‌های کارایی قبل و بعد از یک تنظیم برای همان فرایند هستیم. بیشتر ارزیابی‌ها در مورد شاخص‌های کارایی تنها روی برآورد نقطه‌ای آنها متمرکز است و بنابراین این امکان وجود دارد که اظهار نظرهای غیر قابل اعتمادی درباره کارایی فرایند صورت پذیرد. به عبارت دیگر، استفاده از شاخص‌های کارایی فرایند بخش مهمی از کاربردهای کنترل فرایندهای آماری برای دستیابی به پیشرفت‌های مستمر در کیفیت به شمار می‌رود. در این مقاله، با استفاده از فاصله‌اطمینان تعییم‌یافته، کارایی دو فرایند را مقایسه و فرایند بهتر را انتخاب نمودیم. واژه‌های کلیدی: شاخص کارایی فرایند، کمیت‌محوری تعییم‌یافته، فاصله‌اطمینان تعییم‌یافته.

کد موضوع‌بندی ریاضی (۲۰۱۰): ۹۷K80.

۱ مقدمه

هر کارخانه‌ای محصولاتش را با این هدف که آنها را به مشتریان زیادی به فروش می‌رساند و به سود بهینه ای دست می‌یابد تولید می‌کند. مصرف کنندگان تنها محصولاتی را که با انتظاراتشان مطابقت دارد تقاضا می‌کنند. بنابراین فرایند تولید باید قابلیت تولید محصولی با کیفیت مورد انتظار را داشته باشد. هنگامی که فرایند تولیدی تحت کنترل آماری است، شاخص‌های کارایی فرایند برای اندازه‌گیری کارایی فرایند به کار بrede می‌شوند. شاخص‌های کارایی فرایند مثل C_{pk} , C_p و C_{pm} برای فراهم آوردن یک اندازه کمی از عملکرد ساخت در صنایع و یا اندازه‌گیری کارایی یک محصول به کار بrede می‌شوند. بسیاری از آماردان‌ها و مهندسین کیفیت بر پژوهش روی شاخص‌های کارایی فرایند به منظور پیشنهاد روش‌های مؤثرتری در مورد سنجش کارایی فرایند تاکید می‌کنند. شاخص کارایی یک اندازه بر اساس پارامترهای فرایند و حدود مشخصات فنی است.

^۱ مهدی جباری نوقابی: jabbarinm@um.ac.ir

سه شاخص شناخته شده C_p ، C_{pk} و C_{pm} بر اساس این فرض هستند که فرایند مورد نظر دارای توزیع نرمال با میانگین μ و انحراف معیار σ است. اگر USL و LSL به ترتیب نشان دهنده حد مشخصه فنی بالا و پایین، T مقدار هدف و $M = \frac{USL+LSL}{2}$ باشد، آنگاه این سه شاخص به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$C_p = \frac{USL - LSL}{6\sigma}$$

$$C_{pk} = \frac{d - |\mu - M|}{3\sigma}$$

$$C_{pm} = \frac{d}{3\sqrt{\sigma^2 + (\mu - T)^2}}$$

در این مقاله فرض شده است حدود مشخصات فنی (LSL, USL) و مقدار هدف T برای دو فرایند یکسان است. فواصل اطمینان برای شاخص‌های کارایی در مقاله‌هایی توسط بیزل (۱۹۹۰)، بولیز (۱۹۹۱)، کالینز (۱۹۹۵)، فرانکلین و وزمن (۱۹۹۲)، کاچرلکوتا و کاچرلکوتا (۱۹۹۴)، کانیچوکاتو (۲۰۱۳) و زیمر و همکاران (۲۰۰۱) نشان داده شده است.

یک فاصله اطمینان دقیق برای C_p بر اساس توزیع کای-دو است. برای مقایسه دو شاخص C_{pk} و همچنین C_{pm} ساختارهای فاصله‌اطمینان سرراست نیستند و فواصل اطمینان فقط بر حسب روش‌های تقریبی نتیجه می‌شود. در بخش‌های بعد فاصله‌اطمینان برای محاسبه می‌شود و با استفاده از این فواصل اطمینان فرایند کارتر را انتخاب می‌کنیم.

۲ فاصله‌اطمینان تعییم‌یافته

وقتی که پارامترهای مزاحم وجود نداشته باشند، روش فاصله‌اطمینان متعارف روش خوبی است. متأسفانه در صورت حضور پارامترهای مزاحم وضعیت کاملاً متفاوت است. حتی در توزیع‌هایی که فقط دو پارامتر دارند هم معمولاً نمی‌توان برای تابع خاصی از پارامترها کمیت محوری پیدا کرد. هدف از به دست آوردن فاصله‌اطمینان تعییم‌یافته، رفع این اشکال با ساختن گزاره‌های احتمالی وابسته به نمونه‌های مشاهده شده است.

یک جامعه با تابع توزیع تجمعی ($\zeta|x$) را در نظر بگیرید، که X بردار متغیر تصادفی و $(\theta, \delta) = \zeta$ بردار پارامترهای مجهول است. θ پارامتر مورد علاقه و δ پارامتر مزاحم است. علاقه‌مند به یافتن برآورد فاصله‌ای برای θ بر اساس مقادیر مشاهده شده X هستیم.

تعریف ۱.۲. قرار دهید $(\zeta) = r(X; x)$ که تابعی از X و ζ است، همچنین می‌تواند تابعی از مقدار مشاهده شده x هم باشد. کمیت تصادفی R یک کمیت محوری تعییم‌یافته است، اگر در دو شرط زیر صدق کند:

۱. توزیع احتمال R به پارامترهای مجهول بستگی نداشته باشد.

۲. کمیت مشاهده شده $(\zeta) = r(x; x)$ به پارامتر مزاحم δ وابسته نباشد.

تعریف ۲.۲. اگر زیر مجموعه $C_{1-\alpha}$ از فضای نمونه R در تساوی زیر صدق کند

$$P(R \in C_{1-\alpha}) = 1 - \alpha,$$

آنگاه زیر مجموعه Θ_c از فضای پارامتر داده شده به صورت زیر

$$\Theta_c(r) = \{\theta \in \Theta | r(x; x, \zeta) \in C_{1-\alpha}\},$$

یک فاصله اطمینان تعمیم یافته $(1 - \alpha) \times 100\%$ برای θ است.

ایده فاصله اطمینان تعمیم یافته اولین بار توسط وراهاندی (۱۹۹۵) مطرح شد. وقتی که کمیت محوری متعارف وجود نداشته باشد یا به دست آوردن آن مشکل باشد، روش فاصله اطمینان تعمیم یافته ارزش بیشتری خواهد داشت.

اگر فرایند اول دارای توزیع نرمال با میانگین μ_1 و انحراف معیار σ_1 و فرایند دوم نیز دارای توزیع نرمال با میانگین μ_2 و انحراف معیار σ_2 باشند، آنگاه کمیت محوری تعمیم یافته برای μ_i و σ_i^2 ($i = 1, 2$)، به ترتیب عبارت اند از:

$$R_{\mu_i} = \bar{x}_i - \frac{Z_i s_i}{\sqrt{U_i}} \sqrt{\frac{n_i - 1}{n_i}}, \quad i = 1, 2 \quad (1.2)$$

و

$$R_{\sigma_i^2} = \frac{(n_i - 1)s_i^2}{U_i}, \quad i = 1, 2 \quad (2.2)$$

که در آن n_1 و n_2 به ترتیب حجم نمونه، s_1 و s_2 میانگین مشاهده شده فرایند ۱ و فرایند ۲ هستند. همچنین می‌دانیم $(1 - \alpha) \times 100\%$ به ترتیب $Z_i = \frac{\bar{x}_i - \mu_i}{s_i / \sqrt{n_i}} \sim N(0, 1)$ است. بنابراین، توزیع R_{μ_i} به $\chi_{n_i - 1}^2$ و توزیع $R_{\sigma_i^2}$ به $\chi_{n_i - 1}^2$ بستگی ندارد. علاوه بر این مقدار مشاهده شده $\mu_i = r_{\sigma_i^2} + r_{\mu_i}$ است.

با استفاده از روابط (۱.۲) و (۲.۲) کمیت محوری تعمیم یافته برای C_{pm} عبارت است از:

$$R_{C_{pmi}} = \frac{d}{\sqrt[3]{R_{\sigma_i^2} + (R_{\mu_i} - T)^2}}, \quad i = 1, 2 \quad (3.2)$$

چون توزیع R_{μ_i} و همچنین توزیع $R_{\sigma_i^2}$ به (μ_i, σ_i^2) بستگی ندارند، پس توزیع $R_{C_{pmi}}$ نیز به (C_{pmi}) بستگی ندارد. از طرفی است، در نتیجه $R_{C_{pmi}} = C_{pmi}$ یک کمیت محوری تعمیم یافته برای C_{pmi} است. بنابراین یک کمیت محوری تعمیم یافته برای $\frac{C_{pm1}}{C_{pm2}}$ به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} R_{C_{pm}} &= \frac{R_{C_{pm1}}}{R_{C_{pm2}}} \\ &= \sqrt{\frac{(n_2 - 1)s_2^2/U_2 + (\bar{x}_2 - Z_2 s_2 \sqrt{\frac{n_2 - 1}{n_2 U_2}} - T)^2}{(n_1 - 1)s_1^2/U_1 + (\bar{x}_1 - Z_1 s_1 \sqrt{\frac{n_1 - 1}{n_1 U_1}} - T)^2}}, \end{aligned} \quad (4.2)$$

که در آن C_{pm1} و C_{pm2} به ترتیب شاخص کارایی تاگوچی فرایند ۱ و ۲ هستند. واضح است که مقدار مشاهده شده است و همچنین توزیع $R_{C_{pm}}$ به پارامترهای مجھول بستگی ندارد. بنابراین $R_{C_{pm}}$ یک کمیت محوری تعمیم یافته برای $\frac{C_{pm1}}{C_{pm2}}$ است. در نتیجه یک فاصله اطمینان تقریبی $(1 - \alpha) \times 100\%$ برای $\frac{C_{pm1}}{C_{pm2}}$ عبارت است از:

$$[R_{C_{pm}:\frac{\alpha}{2}}, R_{C_{pm}:\frac{1-\alpha}{2}}], \quad (5.2)$$

که چند ک $\frac{\alpha}{2}$ و $1 - \frac{\alpha}{2}$ توزیع $R_{C_{pm}:\frac{\alpha}{2}}$ را به شکل بسته نوشته، بنابراین با استفاده از شبیه‌سازی چندک‌ها را محاسبه می‌کنیم. اگر $R_{C_{pm}:\frac{\alpha}{2}} < 1$ یا $R_{C_{pm}:\frac{\alpha}{2}} > 1$ باشد، کارایی دو فرایند متفاوت است.

به طور مشابه کمیت محوری تعمیم یافته برای $\frac{C_{pk1}}{C_{pk2}}$ به صورت زیر است:

$$R_{C_{pk}} = \frac{R_{C_{pk1}}}{R_{C_{pk2}}},$$

که در آن $i = 1, 2$, $R_{C_{pk_i}}$ عبارت است از:

$$R_{C_{pk_i}} = \frac{d - |R_{\mu_i} - M|}{\sqrt[3]{R_{\sigma_i^*}}}, \quad i = 1, 2$$

بنابراین یک فاصله‌اطمینان تعمیم‌یافته برای $\frac{C_{pk_1}}{C_{pk_2}}$ را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$\left[R_{C_{pk}: \frac{\alpha}{3}}, R_{C_{pk}: 1 - \frac{\alpha}{3}} \right], \quad (6.2)$$

که چندک $\frac{\alpha}{3}$ و $1 - \frac{\alpha}{3}$ توزیع $R_{C_{pk}}$ است. چون در اینجا نمی‌توان توزیع $R_{C_{pk}}$ را به شکل بسته نوشت، بنابراین با استفاده از شبیه‌سازی چندک‌ها را محاسبه می‌کنیم. اگر $1 < R_{C_{pm}: \frac{\alpha}{3}} < 1 - \frac{\alpha}{3}$ باشد، کارایی دو فرایند متفاوت است.

۳ مثال

داده‌های جدول زیر از مرجع چن (۲۰۰۳) گرفته شده و مربوط به دو تأمین‌کننده است، که فویل آلمینیوم را برای یک شرکت الکترونیکی در تایوان آماده می‌کنند. فویل آلمینیوم به عنوان مؤلفه کلیدی، کیفیت باطری‌ها را تعیین می‌کند و ولتاژ نیز یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های کیفی فویل آلمینیوم است. مشخصه‌های تولید ولتاژ (LSL, T, USL), به صورت ($510, 520, 530$) است. اگر ولتاژ خارج از این فاصله باشد، فویل آلمینیوم شکسته خواهد شد و بنابراین رد می‌شود. پنجاه نمونه تصادفی از تأمین‌کننده‌های ۱ و ۲ توسط بازرس کنترل کیفیت گرفته شده است. فرایند هر تأمین‌کننده تقریباً نرمال و تحت کنترل آماری است.

فاصله‌اطمینان تعمیم‌یافته $(1 - \alpha) C_{pm}$ برای نسبت دو فرایند عبارت است از $(1/522, 2/591)$ که نشان می‌دهد فرایند

جدول ۱: داده‌های ولتاژ دو تأمین‌کننده برای فویل‌های آلمینیوم

تأمین‌کننده ۲						تأمین‌کننده ۱					
۵۲۲/۵	۵۲۴/۴	۵۲۳/۵	۵۲۱/۳	۵۲۱/۷	۵۲۱/۱	۵۱۷/۰	۵۲۰/۱	۵۱۹/۵	۵۱۹/۹		
۵۲۴/۲	۵۲۲/۹	۵۲۴/۹	۵۲۷/۱	۵۲۲/۳	۵۲۱/۷	۵۲۱/۲	۵۲۰/۱	۵۱۸/۷	۵۱۷/۱		
۵۱۸/۷	۵۱۷/۳	۵۲۷/۵	۵۲۳/۵	۵۲۲/۹	۵۱۷/۲	۵۱۷/۷	۵۲۲/۹	۵۱۷/۹	۵۲۰/۴		
۵۲۰/۴	۵۲۰/۴	۵۱۹/۷	۵۲۱/۹	۵۱۸/۷	۵۱۸/۹	۵۱۸/۴	۵۱۹/۱	۵۲۱/۰	۵۲۰/۷		
۵۱۷/۵	۵۲۸/۱	۵۱۷/۷	۵۲۶/۸	۵۲۳/۷	۵۲۰/۶	۵۱۹/۳	۵۲۰/۸	۵۱۸/۴	۵۱۷/۹		
۵۲۶/۳	۵۱۸/۵	۵۲۲/۶	۵۱۴/۷	۵۲۳/۸	۵۱۹/۶	۵۱۷/۹	۵۲۰/۶	۵۱۹/۰	۵۱۶/۶		
۵۲۰/۴	۵۱۹/۶	۵۲۲/۷	۵۲۴/۴	۵۲۲/۲	۵۲۲/۱	۵۲۲/۱	۵۱۸/۳	۵۲۲/۶	۵۱۹/۶		
۵۲۲/۲	۵۱۹/۳	۵۲۴/۱	۵۲۵/۲	۵۲۰/۶	۵۲۱/۵	۵۱۶/۵	۵۲۰/۷	۵۱۹/۸	۵۱۹/۹		
۵۲۵/۲	۵۲۰/۹	۵۱۶/۷	۵۲۱/۹	۵۲۰/۱	۵۲۱/۳	۵۱۷/۸	۵۱۸/۹	۵۲۱/۲	۵۱۹/۲		
۵۲۶/۳	۵۲۰/۹	۵۲۱/۷	۵۲۳/۱	۵۲۲/۶	۵۲۳/۸	۵۲۲/۰	۵۱۹/۵	۵۱۷/۴	۵۲۱/۳		

۱ کاراتر از فرایند ۲ است.

بحث و نتیجه‌گیری

کمیت محوری تعمیم یافته و فاصله اطمینان تعمیم یافته ابزار بسیار مفیدی برای استنباط در مورد مسایل آمار صنعتی می‌باشدند. شاخص‌های کارایی فرایند کمیت‌های با اهمیتی هستند که برای تعیین کارایی فرایند محصولات تولیدی استفاده می‌شوند. فاصله اطمینان ارائه شده در این مقاله می‌تواند برای مقایسه شاخص کارایی چندین فرایند و یا مقایسه‌های زوجی تعمیم داده شود.

مراجع

- Bissell,A.F. (1990), How reliable is your capability index?, *Appl. Stat.* 39:331-340.
- Boyles, R. A. (1991), The Taguchi capability index, *J. Qual. Technol.* 23:17-26.
- Chan, L.K., Cheng, S.W. and Spiring, F.A. (1988), A New Measure of Process Capability: C_{pm} , *Journal of Quality Technology*. 20:162-175.
- Chen, J. P. and Tong, L. I. Bootstrap confidence interval of the difference between two process capability indices, *Int J Adv Manuf Technol*, 21:249-256, 2003.
- Collins, A. J. (1995), Bootstrap confidence limits on process capability indices, *The Statistician*. 44:373-378.
- Franklin, L. A., Wasserman, G. (1992), Bootstap lower confidence limits for capability indices, *J. Qual. Technol.* 24:196-210.
- Kanichukattu, J. K. and Luke, J. A(2013), Comparison between two process capability indices using generalized confidence intervals, *Int J Adv Manuf Technol*.
- Kocherlakota,S., Kocherlakota,K. (1994), Confidence intervals for the process capability ratio based on robust estimators, *Communication in Statistics—Theory and Methods*. 23:257-276.
- Zimmer, L. S., Hubele, N. F., Zimmer, W. J. (2001), Confidence intervals and sample size determination of C_{pm} . *Qual. Reliab. Eng. Int.* 17:51-68.
- Weerahandi, S(1995), *Exact statistical methods for data analysis*, Springer, New York.